

“שאל בעין דור”

אפקות קוגניטיבאphant מאת יוסי טל

הזהיר משמש כיום מעין הנכבר ליצירתם של כל הכותפויוירט בישר ראי, יוצרו מוקלור הטוסיקאלי החרדש, הכותבאים מלודיות עתיסזוא, מס' חפקים בסוק אאר או שדים משיטחן הקדרות,אנשי תפקזע, התהתקמטים באכזעים חדשים ומרובים את גיררי עה הטוסיקאלית, בוחרים בפרק רחוב לפשור תכני בצלילם, אלה ואלה וו'...

אבל הנאמנות לאחוב בתנ"ך חייבה אווזו לחפש צורה בלתי שיגורתיות, ומכאן התואר "אופירה קונצ'רנטואנטה", שבו המילים שולחן על האפער. במראך זה מטאניט, ברגיל, האנות אופירה בעזה בלתי מושלת, כשבורתם לפני סגנות שוננות, על הסתתק, הבוי בזירת יישר מלעשותן כבואר להציג ליל פסוק תפ"כ. ברגיל מצינעם מהחרשות ערבותנו אל החניך על ידי תמי אמת עליילם "ישראלים". למלאם הרזועות. וכל קומפניו בוחר בטע אחזר של ציללים "ישראלים" למסטרה עצה. האחד מוגז, תלמידיכם של טען מיזהטקר א hollowים ביזטור זמרה תנין כי הרי כספיים אלה הגיעו לאזני נבי העדרות יחד עם פסוקי התנ"ך. ברנס לאחד שוכינו לקבוץ גלויות ישראל

כגון זה ניתן באופירה של כל מקוב
חשוב לתומדרת. צליליה חזדו לאונן,
כיתור מחד ההשוואת ללווי חסר הבי-
זוניות של הנסנחר. שמולא את מקומ
התזוטות בחרוזת הכללות. בערב התקופה
אוצרת. שבו הופיעו התומות בניצוחו
של מאובה, גברת השמעת היוצרת
„שאול בעין דור“, כי ניכורה בה יד
אמן בהרגב האבעיט למוסיקת התיאו-
רית.

המנצ'ה מיכאל סאובה השיג הרכבה בהדרcht', הומריט וונגניב. הרשותי היחת, שהמנצ'ה השקייע בהכנתו "שאל בעין דור" מלוא טראז ובקיאווח עד

Article לטיפולו תאם חטנארט'צנווק חריפא "רוד ויעב לואש" -

הובח יותר למושג הלקוחה. כנונן "פומול תנכיז" או פשוט "דרך תנכיז" וכד'. הנורמה הבלתי פיגורמיה חייבה מושרבת שיטת פיזורמה במינגה, ומלאן העדרה האליות והאנאטבליטים. רק בתקופות נורדיים ושבטים אירופי צליליים בפרט הזמירות. בדרך כלל מייצני הזמירות של שאול, בעלתיותם דשומאל משיערים כל פזע ופסוק בזומרה-קלילאות כולג. ורביר זה גשם לכך, שהמורטיקה נחלה בהפסקת למידוריים דואירטה.

זה הטמפלן – ולאו ג' הזרה הכלליות ברורה, כל התענוגות ניתנה ליצירתם של יוסף על "שאול בעק חזר", ואכן בה הצליחו כל המבצאים.

לברכה ולתורת וראי הוועד. הנטפל
ב-תומרות הקאמרית רמת גן, חס/or
רת זו השטיח בעונת שחלהה שלוש
עירות ישראליות חדישות ביצוע
בנזה ותיא מילאה שליחות השוכן
בשדה המוטיקם המקורית טבון. נקודה
שתמשך בעולמה לתהנתם מובבי תרמו
סיה ברמת-גן ולטובה המוטיקה הייש-
ראליים.

מונשָׁת רְבִיבָא

היבנה יותר למושג הקאנטואט. וכך – "טומול תנבי" או פשוט "דרך תנבי". וברא.
הזרה הבלתי פיגורתי חיבגה טר-
סיפה פיזורית במוגה, ומלאן העדר
אליות והאנטיליטים. רק במקומות
נוירוטים נטמעם צירוטי צליליים בפְּרִי
חומרט. בדרך כלל מיצגי הדמיות
של שאול, עלתאותם יש מאל מש-
טויות כל פזול ופסוק בזורה-קליאת
גולו, ורבך זה גס לכה שهماiska
בחפה לתיאורית בעקרה.
לעתים אני משוחח על שתקומפו
זיסורים טקטייםlecto צליליים תיאו-
ריים במצוותה כת רבת הדבר מובן לי
במושיקת הקולוניעת, שכילולה או'
זה אלא ליוו, ושדורם הבאים לקובע-
איום מוטים לה אונן ותם מושפעים
טפנה רך דרך ארעי, בנקודות הבול-
שות בזורה, אבל הקומפוזיטו-תפש-
מייע יצירתו באולם הקונצרטיב; חובה
לעצמו מקום מרכז בציורה, והוא יחו-
על הצעה המיאטרונית. שעל הרוכ-
יש בסמיכות האציגו-טשומ תוספת
ענין, נורס גם כן לכך, שעל תשומת
הלב מחרכון במלת ובצליל, על ערד-
המלים המושרות, והבן יבין.
בדך זו חלק הקומפוזיטו יוסף כל
הבהלה, שטמי הפקרא אין מושך
באוקם הפטיביט בער כל העזרות. ומתן
שוררת תשאלת לאיזה מן העזרות הייש-
ראליות לתה עדיפות בעניין זה וכור-
חן של הפטיביט, המכובדים בקיוחת
התורה על עזאי אירופת, קמנה והול-
כת. מעבר נטיה להמש טוטיבים חד-
שים בזורה של העזרות הפטיביות,
ומבחן אלה מצעו התימנים אונן קשבה
אצל הקומפוזיטרים שלגון, אבל יש
טוענים, שהחותטושים אהרי נסחאות
מקדמתם אינם חרועלתיים כי אין להו
כיה. עתיקות של המוטיבים וביניהם
זה אין לעת תאהת זמה קדימה לפני
הברותה, וביחס לאצל שטמיאל יש
לשונות בפטיבים הנמנדרים בפה לאוון
כדי להתחייבם לחיקותנו.

אשאול בעין דור

התומורת' הקאמרית רמתה
גונ', המנצח — מיכאל טאוכה;
הטוליסטים — פ. ה'בוסי;
מצ'ריסטופרן, ת' פלשן — ס.
גורו, ע. פנקס — ס'ברידון,
י. זודר — דקלום, יוסף טל
לייד הפנתה. החכינות: יוסף
טסל — שאול בעין דור', או'
שרה קונגרטנטה, קורלייל-לה
פוליה בעיבוד כליל מיטר ו'
סנסטל לקלל סלומון; פדר
זרט — סימפונייה מס' 29.

סקירות מיוחדת עורכת העובדה ש-
בגונטרט בעשיי למןימים של תמנון
רנטגן, שהתקים ביום הרבעי באור
למ' "אורדע", ככליה יצירה ישראלית
חושה — אופירה קוונטרנטה. "שאל
בעין דור ליאוֹסְפֵּס טלי, דמות ייּוֹתָה ב'
חינו המוסיקאים כפוגבו ומלצחה. כא'
חד הקומפוזיטורים הפורים והלאזניים
שלנו, מן העוסקים בצדקה המוסיקלית
הגדולה, אופירות ישראליות איןן נכת'
ברות בכל יום. ענף זה של המוסיקה
ישראלית גודע כמעט לחלוון, ומאו
ראופירה זו נושא מירך לברין,
שהועלה על הבמה על כל אבודיה ה-
מקובלים של אופירה, לא וכתח לכך
המוסיקה הישראלית בשנות. בחודש
שבוער, בתגובה עינכם הופנה צדי'
עוורות מה בשחה זה שכובצת האור
פירה נדרים" לפי הילברטו והמוסיקה
של קארל סלומון בביוזונג קוונטרנטו,
וזווגו חיוויזומר, "בל דור ודורה" על
פי מבו מאת לאה גולדרבג ומוסיקה
למנחות אבידום בצדרכו המלאה. אלם
העובדת בעינה עומדת: הקומפוזיטור
YSIS הירושלמי נזקקים אך מט צזר
רת האופירה. לא כאן מקום לנחת את
הסיבות לכך, אך ברור כי הסיכוי הק-
לוש, וכיום אף חוסל כל סיכוי להע-
את אופירה ישראלית על גבמה, יש
בבורי לרשות את ידי הקומפוזיטור ה-
ישראל.

אוֹתֶל קְרָא לִיצְחָתוֹ: אָמֵנֶת קָנוֹן
צְרָטְגָּהָה, שָׁאָל בַּעַד דָּוָרָה. אֲתָּה נֹשֶׁת
אָהָרָן וְעַמְּךָ.

או יוזע כל לבחור בטעם (הקונטס),
"אם הבנים שמחה"), ובאן הליברטון,
הטקס של היציאה ברור ?חחותין —
הוא מבוסס על פרק כ"ח בשמואל א'.
לאחר מות שמואל נקבעו הפלשטים ו'
באו לחתנות בשונם. לעומם קבץ
שאל את כל ישראל בגלובוע. שאל
בחזרתו שאל מה, בחולמות, באורים
וגם בנכאים, ומשלא געגע, ביקש בעז
כח אוֹב עבדיו הצעינו לו את בעל
האוב בין דור, ושאל התהփש וכר
אליה. שבליך להעלות את שמואל,
עליה הנביא והשמי באזנו את פניו
הקשה, כי סר ה' מעליו וכי גם את

ישראל יתנו ביד פלשתים. ואולם אם כרור לחותין החוכן ש' עליו מובסת היצירה, הרי לא נאמר ד' בד וחצי דבר על הצד המוסיקלי ב' חכינה, במקובל, וביחוד כשההמודוך ביצירה חדשה ובלתי ידועה. יש להבין שפל חיבר את יצירתו זו במיוחד בש' כל תומורת רמת-גן. ואפשר להסביר, בכך הסבר אחר, שבאופורה קונגרס-סנטה — ובchnerה לאוטילה בעלת א' שי קונגרטני, בלווד שנגנות שהונש הוא הנוסח המלא של היצירה. "שאלן גריינר" בתובנה לאברהם פוליפיפם.

והם מודקלים אחד ושלשה ומרבים: מזרן סופרן, טאטר ובסבריטון, בלוית חור מורות (אתותמודות האקארדיית של רמת גן הומיניה פאלכט מחוזק) ואחתם המה- באל לידי הפטנטה. רוצח לומר שטל, כי תחו תפkid של מודקלם לאחד הסוליסטיים הימם הכניס יסוד של מלודראמה לייצ'רטהו, ובמצמצמו את הרכבת הקליי — דיניר לחלוון על מקלהלה — הקטין את מזדייה למטה מהנוורש באופירה האקארדיית, מוחל לשער שבתמן אופי זה לאיירתו התהשש הקומפוזיטור בכתית הביצוע שביעין. אך אם כך, הרי השיר מוש בשם אופירה, גם מתוך הפתה גנות של "קונגרנסנה", איינו הולם את היינריה, מבחינה ארוכה (כמתזית השעה), הרכבה ובוניה, ואילו "מוניומי סימפוני", למשל, כפי שנקראה לייצ'רטה של הונגר, "דוד המלך", חתת מ- במל נוחב אל הפתה.

א ג פופוליביך

ישראל בתחרות רדיו-פונית באיטליה

האנטנה לשכתי מאת מילדי
שחר ושאל ביפוי-דור אופירוז
קוואדרנטית בשבי דידי מאת

שאוד פטיין-דור
מאות יונסן פל

מכה הטיפוניות של זוכיה אל את
מעמדו המכוון בין יצרי המוסיקה
בישראל, אולו גראית זו מופיע טל
כלרמיין מהונן ביותר. חזירות ה-
מוסיקליות בחנו חסר טלאת חסיפור
המקראי למוסיקה דרמטית — חיננו
לדrama של חזות אודיטיבית — מעירות
הן על ידי אמן בטוחות והן על ידיעה
טפליהח בחוקי חדרם המוסיקלית ב-
נוסח חורייש פיוור. זודות אלה פ-
שינונות בחכמת הזמן, החינו ארבעון ח-
תהליכים האציליים בזמן, ומՁבירות אנו
על "חכמת" פשוט הייעילותamotohet
של תחilibים תוך דיק וחשפו גם-
צעים וחדר המתחשבות לטיפולוגיה של
המאין.

ציידות מוסיקליות אלה של אל, איןין
חויה על חסיפור חמקראי, דבר שחווא
למותר, אלא חוות האינטנסיבית ביותר
בעורח האצליל. לשם מושע להבינה:
האטח בשטען מוטיקו זו נזמת ל-
שעתה מבין אותן בדבוי את הטופור
בספר שמואל. הטגנון הארטיקלי של
סל הוא יותר קומטוטוליסי, יותר ביני-
לאומרי טנגנוו של מ. שרן. דבר ש-
הוא בחינה סינגוריה ארי, אם תרצת
גם קנגורי על "שאל ביפוי-דור".

הכיזע של יצירות זו על ידי הטופור
טרידונל יפה מאה. ביפוי-דור מצלין פאן
חטינור חטינורם ל. גלאני, אוד בירן
הצעיר (בריטון) יהושע זוהר מוסיקיט
לחצלה חבלית חזית של חביבו, ע-
לחנובסקי ראייה לשכח משוכן חמי-
סיקליות פופולתקם. שלוב

בצולם הניגוץ

שבועי מוסיקה ישראלית

ראמה סאמטנוב, שמילאה את תפקיד
קייר הירמה וביביגאנץ-הברורה. כי
אזן בן עתה שמדת ברמותה מידועה.
זינגר, רדרכו, דדו המזרצחים הפדי-
חו מלוא חיות במוסיקה. אלא עיר
תדים הדרמה לכיסתה את המרתם. לא
נתהרו לאי, אם המנצח אשם או תז-
מרתו של המלחין.

האנטאמבל הקאמרי היישראלי תרגם שני קונצרטים של האחים שטרן לקומפוזיציה הרשת אללו חזרו על קיימות (צייניות) רק עשרה שנים לאחר מכן (לנוסף ל- "ז'ורן") ועם דריין על "שמרנות או אואנגארד" לא נכחית שם: השני ב��ירות הסתדרותם המודרים עם המנצח דניאל שריט ועם דריין על "תא" עם המנצח דניאל שריט ועם אדר לא נכחית שם: השמי שולשנה על וושינגטן מונט'ג'ו וואחד חורגוני. עליהם כבר כתבתי על "שירת דבורה" של גראנץ' ואטרא (בשביל מאורו-טוטראן ותמי'ן) מלחמותיו הדרמטיות התרונמיות שעשו מלחינה (ג'וברטן) "השנה מוקצת" יימעה אך לעומת זאת מבילה את תפkid שינוי חייבי, שוגן נתן ותיריה לתה' לאמה סאמזונוב ביקעה יתרהה נגד בה.

שלושת פרקי המוסיקה לבאלאט, בתיארת' של מרכז סחר לא נס ליחם.

המנצח ברתיני כבר נתחה בבי' גוועס של שני מיצרים אלה עם אותם המבצעים.

חמש, "האנטומיות" של צבי אבני (לפי חמיש מונוט של ציריך בחודשים) נישלו מכל שאר החומכיות בכחישות נינוחות מחוכמת של אל"י ליהן והכנוי מידת גיזון. ניגנת' שאורגנה מפעם לפעם שלתן ונקיימה לפניה בחשישנה בסוגרת ("סדנת המלחין") הרו' מלכון תשכ'ה של תchap'ה. אז ייצח עליון חן (הוזמן מאלאירויים), הוגותים נציגים ניגנים הירחות מוסמיימת בבחירה צלי' ליהם ברכזם מדי' פעם. לא עלהה ב- "דרמיה" (באוגן) לקובע, אם ובוד' נושא נשגה ביצוענו ההוא מונה של כבשושי. אבל הופעתם במקווצה של בעימת "דיאס אירא" באנטומיה

את שאלת בעידודו — אופרה
הנורא והנוראה (ז'אנר) נוראה
הנוראה (ז'אנר) נוראה (לברצ'ן)

הוּא בְּבָנָיו כֵּן. הַעֲירֹותִים עַל כֵּן יָמֶר צָלָה וְהַצְעָדָה לֹא אָתָּה עֲזֹרָתִי. לְשִׁיבָּחוּ אַצְּרִין, שִׁקְבָּל אֶת הַצְּעָדָה מִידָּה וּבְתוֹךְ הַדּוֹאָה בָּא לְבִתְיִהְוּ וְהַשְׁתִּידָלָה לְתַקְוָן.

את הנגינות עוז לתרגם עד כהה
אפשר ברוגע האחרון, אבל שארו
עד מישגים שתיקונים פיעז שינויים
ניפורים במלל' המוסיקה או בקוביות
המחלדים שלה. אלה לא תוקנו עד
היום. אחד מהם צורם בוחר: פניו
ישואן שואול אל עבדיו, "בקשורי אש"
בעת-יא"ב" חילזון שאל נעק שורת
תחלתה שבקשו לי אשת! בקשרו לי אשת!
דרכ' בקשׁו לי אשת! בלבך, עד שמו
בקשו לי אשת! בקשרו לי אשת!
ונגמר סוף-חסוך "בעלמת אוב".
המוסיקה גופה בכללה מתארת היר-
טב את "ההאנגדיה האנושית העד-
ברם באחווי היפוכו הדראטי".

שנתו התחשעתי. כל-בכונת עז היה
חיבתו מאוד את היקפו. נקוטה כי השׁ
נוכס הבאות עליינו לטובה יגידו ויאָלֶן
דרו עד יתור או מסגרתו, תרגול.
פיזיון וויזואל
אשתקד סמ' השנה שתיחתו תימה
קונגרט חגייג של
התומורות הפילחהראמוניות
על מתחם ואלה רשותה נזעה מהשׁ
עצמו ועל השנינה נאורה דגונין.
של פאלרטוש, פרק סימפוני מוכך לוגה
מן המציגני השוואתים לא רך בתרן מיכלו
המיוקה השוואתים אלא אַלְך פִּין מֵיִם
צווין של אַזְּוֹשִׁין נושא, עצמן עזמן האַלְך
לשבח על ביצועו מתקן תפיסה ונכונה.
אולי קשה היה לבקש מה'ז'אן ה'
אורות אנדריא נאוארה שילמר בשיר
ביל הזרמות מיהדותו וקונגרט ארטו
ישראל, אך נזע אפטוא עם התומורה
רת את "שלמה" (או "קול קרא בא'
מידבר") של ארנסט בלון, שנולד
ומת בוגליה אבל היה חזר רוֹתְּנָן' ו
והדייל קומפניוציה גברויו ווֹתָה לְהַ
בחור רָאֶפְסּוֹדִיה עֲבָרוֹת' ווְרָתָה לה'
בעי בה רעדיווית קלחלה; עם ש'
נכבה בגלוות שוויץ (1916) הר' מָוֶן
סיקה זו שייכת לנו וככל אימת עני
שמעה צליינה מפעמיים אוותי, אף
ווקנונים שבינינו עלולים עזקם כ
חווטם עלייה גלוותה. נגינתו ה-
מושנת של נאוארה בחמיכה יאה
מצד התומורה תה ידי עצמן הויסי

זה נופך לאירוע גזעני. נפטר אשר בראנדן בארכגון ע"ה (נפטר תק"ר עילא לארץ מגרמוניה ב-1938) התקרא אח"כ דוב בר-גורי בהודו מר' יהודית ואולם על מאצוריו מ"ש עד כה שמו הקודם). אופירה שלן שילזמן עזב את אירופה ושהה בבריטניה — וכתבה בספר אנגלו-ערית תלאביה (1963), מערכה א' שליה ביצע שרירותה השידור ליפוי 6 שנים צאורה קוגניטיבית מפניהם של יונגה, עכשו הושפעו סואיטה בת שינה מקרים חמומייה ייאוותה מעת רכה. איסטונאלית וכותבה ביד של בעל מקצוע, אך נשמעת כמוין יעקוב לא חכם. גם לא עירום אל-על שנם אלא בגד' מניה של שנות השלושים מ晦מתה ה- עשרים לספרת גזענות.

הסימפוניה החמישית של מנגן אבידזון, שהוברכה ב-1956 וונושדה לא הairy את אילת ואולם אינה נקראת על שם עיר זו אלא משבותם דוווקה "שרת עיל איזון-בר", מכירה את ר' שיר על הארץ" של מאלאר לא ר' מפני שארכעת פרקה בחובבים שביב תמורות עם קול-זימורה. שמעית את ביצועה הבהירה - באילן לפני כעשור שנים וכשישו כלוחם לבודק את ר' מי מאיו שפירטמים בשערו. כמעט לא נשגנו. מוסיקה "ים-חיכוניהם", בהירה, קלתת. טבות סבר, דער' גנג ומעליפת אוחזת מאיוונה. מסזנטט פארוד, אכילה מתוך עמוונה עטמי קפה מסכמת מוסיקה ישראליות. סיגן קופות בתAMIL מושך דורשות מלים מלענויות או בנות הברה אחת. אולן תנאי זה התחמאתה מיקצבית גם גם גרים נגיבו חתמי של מלים באבעטה פוטיטה של אורנה עתרה ("חחשון") — "אלית" — "סלע אודם מגדר" — "אלת תפלה על שיגנות". לא ברורה לי סיבת השינויים בין החמש ליל שהודם (בשיגיאותobiloth) ובמה מה שהושב.

24 MAR 1976

אופרות באנסמבל הקאמרית

נה אדרישה כלל ועיקר לתוכניהם אמור ציונאים. בזימרתה של הסופראנ סטלה ריצ'מנד, בתפקיד אמור, היה תה מתקבלת בברכה, בלבד טחד האינטונציה וצלילות-קללה, גם מידה נוספת של קלילות.

על "שאול בעקדת דוד" אפשר לומר כיום, כ-20 שנה לאחר היוזרת, שי' יוסף טל הצליח להגישם בה משחו מרעיוון ה"הומאניזציה של המיתוס" ברוחו של תומאס מאן. לא כהונת שאמאניסטית מיטלת-איימה ולא מל-כותיות טכנית אלא נשיות אמרית, וחולשה אנוישת מalto הגדמית של מלך — אלה הסגולות הבאות ל- בייטוי באינטנסיביות תמציתית מר-יעידה ביצירה קצרה, וקומפاكتית ואת. בתפקיד בעל האוב היתה מורי גשת מידה רבה יותר של הזדהות בזימרתה של מירהoca. הטנוור נסים תגיר והבריטון טיבור הרדן מילאו את תפקידו שאל ושמואל בכוח שכנו עז דרמטי. קרייאתו של גדי זינגר הייתה רבת-הודות בענייניות הכרוניקאלית.

ב- "מנhal התיאטרון" של מוצרט הצטרכה אל הוצאות ריצ'מנד, תג'ר הרדן ומרתה-הסופראנ הצירעה סיל-ביה גרינברג. בקולה הצלול, הבהיר והגמיש, בקלילותה החיננית ובאל-גאנטיות הטיבעית של זימרתה וכן של תנועתה על הבמה היא עשויה להווים נכס של ממש בהפקות אופראיות, ביחוד בתפקידים בעלי נטייה קומית מסוג "בופה".

**כונסיקה בירושלים
פתח אורי אפשטיין**

ערב של אופרות, בניצוחו של גי-אורג זינגר, הייתה בבחינת גיון רצוי ומשמח בתוכניות האנסמבל הקאמר-רי. מבחן היצירות, שככל שתי או-פרות קוצרות — האחת קלאסית וה- אחרת הישראלית: "מנhal התיאטרון" של מוצרט ו"שאול בעין דור" של יוסף טל — שמר על המסדרת הקאי-מרית ועל גבולותיה הטבעיים של יכולות בלתי יומנויות, וגם הצלחה ל- הפנות את התחעינות מחדש אחד ההישגים היישרליים הבולטים בתחום יצירה זה. אולם, "אופרים ואוריידקה" של גלקן קרגה ממסג'רת זאת באופן שצרם מכל הבחיני-נות. הבחירה באופרה ארוכה — על אף קיומן של עוד אופרות קאמരיות קצרות רבות ורואיות לבי-צוע — חייבה לקט של קטעים, שלא זוoka שיקפו את מעלותיה, וגם מב-חיתת סגולותיה המוסיקליות הطبيع-ניות נשמעה כמעל ומ עבר ליכולתו של צוות הזמרים והמנגנים.

כול האלט של מירהoca, בתפקיד אופראיון, נשמע נעים ומטופח, וזימרתה ספוגת תרבות ואינטיגנ-טיות — הן האובייקטיביות המאפקת היתריה של הבעתה אינה הולמת. את גישתו של גלקן, שהמטיקה שלו אי-

3 APR 67-197-2

חנוך רון

נאכטנברג

האנסאמבל הנטנברג, קונצרט
למייניזט מוס' נא. פטוייגת;
קטעים מטורן, "אורפיאוס" ואודּ
רידיקה" — גלווק, "שאל" ב'
ערינדרי" — יוסף טל, "מנהיל
הטיאטרון" — סטנארט. המני-
צח: בערגן זיגפריד.

בקונצרט זה, שהרכב מפרק
אופרה, תיה הכוכב המנצח הר-
וחטיק ג'רג' זינגיר, שהאטינו' ב'
אינטנסיביות וביכולת בדירה לח-
דור לעומק חייצירות ולסתות את
המנגנים כלבה מוסיקאלית זינ-
גר החזיר לאנסאמבל את האليل
התומורי. החי חמלאן בפיסוק
רצוב, התואם את סגנון חייצירות
הקטעים מטורן, "אורפיאוס" ואודּ
רידיקה" מארט גלווק ביו החלק
החלש בקונצרט. הקיטוע הטע
לאו אונדרה דגה הדעת הענאת בלי קט'
עיזומת התלוות האחדות של הפוי-
ריזות, בלי התבאלטים, בלי הסע-
רה התומורתית, שבוקרייני, אשר
לאו התגמל על יצרו, גנב אותה
לייצירות, בלי העולם הקסום של
השאל והנהגנתו האנושית של
עולם זה, נשמעו הקטעים של
גלווק כמו מטורן מהודר לותע. את
תפקיד אמר האוזי, העומד ב'
עימות מתחזק עם אורפיאוס וגלי-
רי והאנושי, ביצה סטלה ריצ'י-
מוד בקהל שטוח ובהגשה משע-
מת. אמרו תבע עזרת זמרת סופראן
מעולה במינוח, יותר מזה אי-
שיות מוסיקאלית. זו לא הייתה.
מידה זכאי הייתה משכנית ב'
משמעות שהופקד בידיה. היא היחידה
מלל הסולנים של הערב, שכוכ-
לה לעמוד על כל במה בעולם
ולהצלה. יש לה קל אלט אמר
תוי, בצל איכות מיוחדת ועוצמה
פנימית, ובאחרונה נוספו לקולה
תהודה ועוצמה, והוא חדר לכל
פינה בעולם.

ג'רג' זינגיר, שקיבל על עצ-
מו להציג את "שאל בעין-
דור". מאות יוסף טל, נתן ליצי-
דה זו את המקום הראוי לה ב'
ערב פרקי האופרות והשקיע בה
את נשמתו. טל כתוב את האופרה
הكونצרטאנטיית הזאת לפניו כ-20
שנה, לא בכתיבתו דמתהכמת ו'
החדשנית שאנו מכירים כיום, אבל
בכתביה למופת בסוגה. יצירה זו
שיכת לאיזור שנמצאים בו, "ה-
מלך דוד", מאות הונגראן ו"אדיפוס
רקס" מאות סטדאוניסקי, שתפר-
קיד הクリין אודגאני ומוסיף ל-
מתיהוות הדרמאטית גם בהם. היא
יצירה של טל "קלה לעיכול", או
יש בה איכות מוסיקאלית מענין
בזה. ויש בה הומוגניות של ה-
כלים, השירה והקריאה. מתרדר
שגם לפניו דור לא נזקק טל ל-
צייטות של פסבדו-פולקלור, ו'
סבגנו האיש, הטבוע ביצירה זו,
הוא תופעה נדירה בימינו. גדרון
זינגיר מילא היטב את תפקיד ה-
קריין ונראה שהוא מכיר את סגי-
נוו של טל, אחרי שהשתתף ב'
ביבוץ, "אלזה". בין הזמרים בלי-
טה שוב מירה זכאי בתפקיד בעי-
לת האלבום. הטנור נסים תגאל שי-
חק את שאל בחום רב. חבל ש-
טיבור הרדו חרג קצת מהגבולות
שם האנסאמבל הקולוי המאופק
זהה לעצמו, ולחץ בצלילים צעק-
ניים.

"שאול בעין דור" בחג המוסיקה הישראלית

[Print](#)
[הדפסה](#)

האופרה הא-טונאלית הקצרה של יוסף טל תבוצע
במלאות 90 למלחין

יוסף טל

חגי חיטרמן
התזמורת הפילהרמונית הישראלית, בניצוח גاري ברתני, תבצע את האופרה "שאול בעין דור" מאות יוסף טל בפתחת "חג המוסיקה הישראלית". קומצרט זה, שיתקיים ב-4 באוקטובר באולם הנרי קרואן בירושלים, יהיה מחוווה למלחין מללאות לו 90. ישתתפו דמרת האلط עדנה פרוכניק כבעלת האב, הטנור הבריטי ניל ג'נקינס (אשר הרבה להופיע בישראל בעבר) שאלה המלך, והבס-בריטון ולדיmir בראן כשמואל. הבריטון דוד צבה יופיע בתפקיד קריין.

"שאול בעין דור" היא אופרה במערכה אחת (כחצי שעה), אשר חוברה ב-1955 בהזמנת מוזמורת רמת גן ונوعדה מראשית לביצוע קונצרטי. בספריו האוטוביוגרפי "עד יוסף" (בעריכת עדה ברודסקי) מעריך טל כי המתכונת הקונצרטית נראית לו הולמת, משום שעלייתו של שמואל מן המתים, במתכונות מבוימת ותיאטרלית, נראית מועדת לקיטש. עוד מסביר טל כי עמד בפיו לחבר מוסיקה ציורית מדי, ולא השתמש בשום חומר דתי-יהודי מסורתי, אלא כתב יצירה א-טונאלית, על פי דרכו.

הסגןון הלא-טונאלית של האופרה הוליד סיפור משעשע המובא באוטוביוגרפיה במלואו: טל משחזר את ההכנות לביצוע האופרה בלונדון, ב-1957, עם התזמורת הקאמרית של הב-בי-ס' וסולנים. הוא עצמו יצא לאונדון כדי לנ匝ץ על הקונצרט, וכאשר פגש לראשונה את הזמרת שהזבבה בתפקיד בעלת האב, שמע מפה על מבוכה רבה שנגרמה לה בשעה ששקדה על התווים. מנהל קונסרבטוריון שאטו התיעצה עין בפרטיטה נשלה מישראל, ואמר - "אה, על זה את לא צריכה לשבור את הראש, את יכולת לשיר מה שאתה רוצה, אף אחד לא ירגיש"; מוסיקאי אחר שיער שהפרטיטה מלאה שגיאות הגהה; בסופו של דבר למדה הזמרת את חלקה היבט, בעזרת פסנתרן ג'.

האופרה המוקלטת נשלה על ידי קול ישראל לתחורות באיטליה, ב-1957, וכך כתוב עליה בא"הארץ" המלחין והמבקיר א"א בוסקוביץ: "בשומער מוסיקה זו נדמה לך כי עתה מבין אתה כדברי את המספר בספר שמואל".

חג המוסיקה הישראלית, המתקיים זו הפעם השלישייה ביוזמת מינהל התרבות במשרד התרבות, יימשר ימיים. ביום השני (5 באוקטובר, אחר הצהרים, שוב באולם הנרי קרואן בירושלים) יתקיים קונצרט-סדנה שיוקדש ליצירה חדשה מאת גיל שוחט, "סימפונייה ישראלית" שמה. בסימפונייה זו מלחינים 18 שירים מאת ח'ים גורי, שחובבו במילוי. באירוע ישתתפו כל העושים במלחה: המלחין, המשורר, המנצח סטנלי ספרבר והזמורת הסימפונית חיפה, המקהלה הפילהרמונית תל אביב ומחללת הקיבוץ הארץ.

דְּשֵׁקָוֹת לְתָבִי

**פְּרֶסֶם לִזְעִירָה מַזְזִיקָלָה וְתָהָרָה
הַמְּנוֹתָן וּבִצְוָנָה / מַתָּא אָוְלִיתָה דִּילְבָּרָא**

חנוכי, אשר בחילוקו הוא מתחילה להיבז. תרשומות חזקה התרשמתי גם מיוזר ולהתบทח מחדש אצלנו ובחלוקת נשתמר בדוגמאות של קאנטילגנת טענית המקרה בעדות השונות. הרקע התיאורי רוי והתונאראתי הובילו לי אוחה סוייר אספект אחר: נגינת הרכורה של האור רלה קונצרטאנטה «שאלן בעינידור» יוכף טל, שהוזמנת עליידי חומודת מתגן ובוצעה בكونצרט האחרון שלו (נס' 9 למנויים). תזמורת זו, שתיאר נסאמבל של קליקשת, הורחה כאנליזי הוספה כמה כלים: הליל, קרן גיגית, שעתי קרנות, חצוצרה, כליר קשה ופסנתר. השתתפו ביצועם: הירז' זמורת עם הכנר הראשי אברהם ומטרוט, המחבר ליד הפסנתר, והר גרים הcoliستים פ. דה-בוסי (צ'ס- קופרן), ח. פלשניר (טנור), ע. גקיט (باس-בריטון), י. זוחר (דיוקן); המנצח — מיכאל טאורבה יוסני טל הציליל את מעשה שאלן עינידור (שמעאל א', כ"ח) במוני הטא, ללא שינוי. כאן, בעושר השינה המקרה והעלילה הדרاميةית — חד ממקורות האשרה החזקים ביותר

11

נשׂוב לטעין הפרטים ליצירות מוזיקליות. עיון בראשית הפרטים שהוו כרתי בראשית הקודמת מלמה, שישי נו'בית קוצרה, או אורתופוריה צעירה — הן משומם מיציאתו של קרין עוז משומם שימושה הייצה הולא צדר ביזטר — מ-22 עד 25 דקוט הריג חקופת היראקזיה גגר האריית הרומאנטית של סימפוניות מאהן או ברוקנה, למשל, שנמשבו שעה שעה ורבע — כבר הלפה-עברית; שימנה של אותה תגובה על ארביות כתבו דאריוں מיין את "סימפוניות הרגע" שלו זקורט זויל — את אופרות לדקוט אהדוה). אכן קיינו אנו כאן "מייקרבה" נאה מאוד לוי-לתו התיאורית-פרוגראמאטית של יוי-טל לכתוב אופרה זדהמאטית של-

ה ביצוע בימת'.

החוּמָר התיכאי של האופרה קוני-רטאנטה «שאול בעין-דור» הוא מרוי וeahdoti באופן יצירתי-הבלל, אך האיפיון המוזיקלי של הדמיות היא יلط ביותר. הזימרה הדיאלוגית של אול ובעל-האוב — «קסמי נא ליאוב» — מגיעה כמעט לפלאטיות גדרלה של הנדל. דבריו שמואל מתחדדים בתזמורת בנושאי אוניסזנו של זה ועוצמת קדמוניים. המוטיבים של קרב העתיד להמלחיל — «ויתן ה-זאת ישראל עמר ביד פלשתים» — הווים תיאור חזק ומשמעותי. ובשזה האשת בעלת-האוב אל המלך — אשםה לפניו סתלים ואוכל» — השתנה התיזבור, נעשה רה, כמעט אימפרסיוניסטיים, בצלילים בעבאים — כביבול מתהננת האשה פני המלך (לפי הסביר של המחבר עצמו) מתק רחנות אמרית: «ויהי כוח, כי תלך בדרך...» וחלירות שתלבת במלודיות רחבות-אינטלקטואליים ל האשה ובסימן השקע.

בסקה-הכול — זהה תמונה מוזיקלית ופשית-איגדי-בידואלית, הכתובה במתה-זון ללא קשר אל אותו פולקלור

פאת אריה זקס

מוסר קהה

שאל בעיידן

חרים, חדשים אמנים, אך לא פחות סכביידם. באופרה הקונצרטנטית של טל נראית האטונאליות כטוטזדקה, או פילו הכרחית מכמה בחינות. רק בישיטה זו אפשר כיוום למנווע אסיצייז אציות עם סגנון מוסיקליים היסטי טוריים או פולקלורייסטיים מסויימים, ורק בשיטה זו אפשר לתאר את הדמיות הנצחיות הללו ונורלן, מבליהם להיכנס למסלול של תארים מוסיקליים דומים מתוך המסורת הטונאלית.

בדרכו זו יש למחבר הופש גמור לייצור גוונים, רגשות ותאוריות למייניהם, במסגרת המרוכبة על מפיקת היוצרים, שאנו עולה על מפיקת הישות, ובהתפקות בתזמורת קטנה, המורכבת מחליל, קרן אングליית, חצוצרה, שתי קרנות, קלירקשת, פסנתר וכליימיתר בלבד. בדמיונו העז שיר ובלתייה עליונה בטכנית ההירבור — מצליה יוסף טל במוסיקה שלו לייצור פזון לדמיון התמנוני ודרמטי של המזינים. לאחר שמייעת היירה לא היה איש מבין המזינים ניב, שחש צורך לראות את האורפה בהציגה במתנית.

חלק רב בראשם הגדל נובע מן הביצוע המושלם. מיכאל טובה, בידו המנוסה,PLIC את הכוונות ליריד אמןות, ללא קרע. תזמורתו, שהיא הצעירה בין תזמורות הארץ, ביצעה את תפוקידה הקשה בצלילות עשירה, בניגינה מבריקה ומדוייקת ובהתאמאה עדינה לתקידי הסוליסטים. יהושע זהר, כמספר, ידע למי סור את דבריו בהשיבות הדרישה, מבליל העמים את עצמו על העיליה. חיים פלשנר (טנור) הצלחה בשירתו הגברית להיות את דמות שאל בבחינה עדינה הבאריטון מנקס, בתקיד שמויאל, וזרתיה האלט פרנסס דהיבוסי, בעלה האוב, מילא אף הם את תפוקידיהם בשירה יפות-צליל, מושקנית ואנטולוגנית.

ושוב נשאלת השאלה: כיצד יובי טה שהישג אמנותיו זה יגיא לרבות בכל קצוויה הארץ, הצמאים לאמנות רצינית, כנה ומתקדמת מעין זו?

דבר התניך מזה וצלילי המוסיקה לשמען משל נבי סרט את גינתי הבהיר שאל בעיידן המשורר או אודבota ברכו הסכנות הטעויות למשורר או קומפוזיטור יוסף טל. קונצרטה הבוררה עצמה התקרים ברמתגן, בביבוץ אובה ובהשתפות הסוליסטים יהושע זהר (קריין); פרנסס זה בוסי (בעזת האוב); חיים פלנשר (שאל); (שאל: ח. מנקס (שמואל).

ביצירתו של יוסף טל מותאמת היוצרה למלוך העיליה על שלושת החליקות: א) סייפור המצב ההיסטורי, ב) הופעת הדמויות ומעשייה, ג) הריגעה וסיום. חלוקה זו מובלעת על ידי הניגוד שבין הדיבור לבין הירירה. הסייפור הסתמי של התניך מסופר על רקע ניגנתה של התזמורת, מפני הקריין, ואילו שלוש הדמיות משמיות דבריהם בשירה. כדי תוצאה לכך אין נשמעת שירה עד לדבריו הראשוניים של שאל, דבר היוצר מתיחות לקרה עצם העיליה לה. בחלק ראשון זה מכינה התזמורת את מצב הרוח ואת הרקע הרווחני לסיפור כלו. עם הופעת שאל, בעל האוב ושםואל — מלואה היוצרת ומבארת את התפתחות הייסכיאולוגית של הדמויות. עלייה ליבוליסט את המיפנה שבהופעת שאל, כשהודיחמלות נעלם ממנה, ומול בעלה האוב עומדת אדם מלא אימה ופחד. ושוב, בסיום הסייפור, כשבאה הרגעה ובלב בעל האוב מתעוררי רים רגשות אהויים, והיא דואגת ששאל לא ילך ממנה רעב — מבטה אה ניגנת התזמורת גם מיפנה זה ומובילת את האופרה לסיום נרגע.

המחבר בחר בשיטת חיבור אוטונלית, מבוססת על שוויון של שנים-עשר הטוניים, אולם לא שמר על בניין שרונות, במושגיה של תורה שנייה. כתוצאה לכך מתקבל הראשם ברגן. כתוצאה לכך מתקבב החומר הצילילי. בשומענו יצירה אטונאלית חי דשה, מתרשים אנו לעיתים כאילו החליף המחבר את הכללים של תורת הרמוניה הקלאסית בככלים איזון, והוא מודרך אך ורק על ידי

ל פני ימם-ספר נתנה לחוג דברי מאוניות בירושלים ההודנות בזוהה. תפוקידן של הפלחים כאן אחד ראי בפליטים, הגם שאין אודבותם ברכו הסכנות הטעויות למשורר או לדייר, שכן המוסיקה היא האמצעי האמנותי הכללי ביחס שבין האמננות הנצחיות הללו. כן אפשר להגדיר את תפוקיד מהבר המוסיקה הגדרה כפולה: לשעת את העיליה מבליל להשתלט עלייה, ולהאר מבליל לציר ומבליל להוסיפה.

מלכתחילה אפשר לומר כי יצירה זו פותחת פרק חדש בתולדותיה הקצרים של המוסיקה הישראלית. דרי ברנו בהודנות קודמת על הביעות החמריות והרוחניות של חיבורו אור-פירה בישראל, והצבענו על מקור לא-אכזב של עליות דרמטיות, הוא ביווצרו צורה מוסיקלית-דרמטית חידשה, העשויה להיות האורה האמנותית המתאימה, לביטוי העיליות המספרות בספר-הספרים — צורת האופרה הקונצרטנטית.

הויתור על משחק, במא ותפקיד רות, אינו בא משום כניעה למכשוריים החומריים, אלא הוא עצם היוצרה וקובע את ממדייה, לשונה היוסיילית ואמצעי הביטוי שלמה. כי שם שצורת הסייפור התניכי היא תמציתית ומרוכזת בעיקר, כן יש צורך גם בהצגה האמנותית לוותר על כל קישוט ועל כל הרהבה.

ماז ומתמיד נמשכו גדולי המוסיקה לבאר אמנותיהם של אגדות התניך. אולם כל עוד שעוזאת במנדים הנדרקימים-האפיים של אופירה או אופרטוריה, נוצרו אמנים יצירות מוסיקליות עילאיות, אך באשר לעידן העיליה והסייפור, הייתה תמיד בתוצאה משום ירידיה מן הנשגב אל האנושי. הצורה של אופירה קונית-דרטנטית, בוגוד לאופירה התיאטרלית מזהה והאורטוריה האפית מזהה, מונעת את הורדת העיליה לעולם של יופרים. תוך ויתור על הוספת דברי-משורר ועל תאור הרקע התניך מונתי — נשאר למזין חופש הדמיון, והוא מודרך אך ורק על ידי

<!-- NLI CUSTOMISATION: Import Date [2020-09-06] -->

<!-- NLI CUSTOMISATION: Import Path [import/batch-olive-hzh/hzh/1955/06/24 01/19550624 01-METS.xml] -->

אויג'רברטסן, פ"

שׂוֹאַל. אֵין צָהָר לְעִזּוֹתֶךָ שָׁבְתָנוּן מִבְּהָקָה, בְּשָׁבְתָנוּ לְעִזּוֹתֶךָ כְּתוּבָה שְׁעִירָה.

וזקומו פּוֹטִיטוֹר הַבְּלִיט בְּמִיחָוד אֶת הַגָּדָר הַגְּנוּשִׁי-אַמִּתִּי, שֶׁל בְּעַלְתָּה האַמָּה, הַחֲרָם כְּלָפְנֵי עַל שָׁאָל וְמִשְׁתָּחָתָה בְּצָרוֹן וּמִגְּלָתָה כְּלָפְנֵי לְבִבְרִים מְאֻדר. בְּקַטְעַ סָרֶף וְהַתְּקוּנוֹ לְהַצְּלִילִים רְכִים שֶׁל בְּעַלְתָּה נְפָשׁ וְלֹא שֶׁל "מִכְּפָה" טִיפּוֹסִית.

מלבד הסימפוניה מס' 29 של מוזָרְט גָּדוֹלָה וְגָנוֹגָה, עוד בפתחה הקונגרס תְּהִלָּה, "לה פּוֹלוֹה" המטרוסטט של האַטְּלִיקָן קָוְרִיל, בעיבודו של קרָאל סְלָמוֹן לְעִזּוֹתֶךָ מִתְּהִרְמָס וְפּוֹטָן. לא צָוִין בְּבָרְכִּיָּה כְּבָצְעוֹן בְּבָרְכָה, אַבְּלָא אַגְּזָוָן שֶׁ מְעֻזָּרוֹ כָּעֵת לְרָאָשָׁוֹת, מִירָסְלָמוֹן הַיְּזָעָן בְּכִשְׁרָוָן הַחֲמָרָה-שָׁלָה, יִצְּלָל יְהָה אַתְּ כְּלַי הַמִּתְּרִים וְהַפְּנָנָרָה לְכָעֵין וְאֶרְאָזָרָה עַל הַגּוֹשָׁה הַנְּדָרָה. בְּיֹוּשׁ מְשָׁרֶף עַל לְלִגְוָתָה יוֹתֵר עַת סְלָוָלָתוֹ שֶׁל העִיבָּור, הַמְּזָלָח כְּשָׂהָא לְעַזְמָה. אַךְ שָׁוֹם נְכָסֶשׁ לְמֶשֶׁלֶת לְאַיְזָרָה המְסִיקָה שֶׁלְגָוָן *

התומורתה הקאמרית של רמת גן ב' הדריכתו ובניצוחו של מיכאל טָאַבָּה יְשָׁה לְהַזְּבָה קְרוּם וְהַיא דָאָוָה עַל יְהָוָה. אַנוֹ מְאֻולִים לְהַזְּבָה בְּכָמָר וְשִׁיפּוֹרָה, אַבְּלָא יְהָה לְמַלְאָל יְעָזָרָה מִבְּהָקָה, אַתְּ כְּלַי הַסְּבִיבָה לְסִוְגָּם אַסְטְּקָלָט אַתְּ גָּנוֹנִי הַסְּבִיבָה כְּנִיהָה בְּשֶׁם "אָפְּרָה קוֹנְגְּרָטָאָטָן". עַד בָּה יְזָעָה: רָק אַתְּ הַגְּדָהָה: בְּיֹוּשׁ "קוֹנְגְּרָטָאָטָן" בָּהָה, וְתִּהְפְּךָנָה לְגָוָתְמָזָקָה; מְלָכָד וְגָנוֹנָן שֶׁל אַפְּרָה, כְּלָמָרָה, מִזְּגָרָאָקָה, גָּמְינָאָיָה, הַדָּלָה, כְּרוּבִּיָּה, צִיּוֹנָבָּסְקָה, אַרְלִיאָזָן, רָוֵל, יִרְחָן מִזְּמָנָה, וְתִּחְזְבְּשָׁוּ אַזְּרָקָה, וְעַד מִזְּמָנָה הַזְּבָה לְבָצָעָה, שֶׁהָרָאָה מִבְּרָאָה: לִימָזִירָתָה בְּשִׁבְלָיו לְבָצָעָה, הַשְׁנָה כָּבָר נִתְּנוּ: שְׁלֹושָׁה בְּיִזְּעָזְבָּרָכה כָּאַהֲלָה: "סְוָאַתָּה גָּזְרָה", שֶׁל אַרְדָּהָה בְּוּקְּנוּבָּרִיָּה, "אַרְאָזָיותָה וְפָגָהָה עַל שִׁיר לְתִזְמָנָה" וְסְפָרָדָאָן" שֶׁל מְנָחָם אַבְּרָהָם (לְמַלְיָם מִרְאָמָן) "שְׁאָלָל בְּעַנְדוֹרָה" שֶׁל יוֹסֵף טָלְקָה, קְנוּמְפּוֹזָה אַדְרָה רָוּהָ וְהַתְּכָרְתָּה וְהַסְּיָם שֶׁל הַקְּזָרָט הַאַחֲרָה.

הַדָּרְיוֹן זִימְרָיו
רְפִיטָאָל גְּפָנָה בְּבִתְּ צִוְּנִיָּה
אַמְּרִיקָה, הַתוֹכְנִיָּה: מְזָאָרָט
— פְּאַגְּטָסָהָה בְּדָרְמִינְגָּה (ק'-
396) — נְסָהָוָן — סְנוֹאָה אַיְוָן
— פָּס 10 מַס' 1; בְּרָאָמָט
— אַנְטוּרָמִינָז אַוּפָס 118 מַס'
112, בְּאַלְאָדָה אַוּפָס 118 מַס'
3; קָאַבְּגָוּסָקִי — סְנוֹאָה
מַס' 3; מַיּוֹ — שְׁלֹושָׁה קְשִׁיָּה
עַם מְתֻחָד; סְאַזְוָאָדִס דָוָן
בְּרָאָזְלִין; בְּלֹן — "פּוֹאָמִינָה"
עַל רְוִיסָה.

חוֹרֵד בְּכָמָבָן נְמָסָר לְנוּ עַל פְּנַוְתִּינָה צִעְרָה וְוְלָקָרָת יְהָוָה הַפּוֹמְבִּית בְּצָל אַבְּבָן — וְשֶׁ נָמָרָה אַגְּוָלָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וּלְלָמָד עַמְּרָבָן יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצִיאָה בְּאַיסְטָאָבָּל (טוּרְקִיהָ). וּבָהָא אַרְצָה בְּתוֹרְלִילָה קְשָׁנָה הַמִּיְּסָקִילָה כְּלָוָר אַתְּ הַסְּבִּירָה לְהַרְחֵלָה לְאַסְטְּרָאָלִיהָ, לְהַרְחֵלָה נְמָרָב אַבְּלָא יְאָשָׁה סְפָבְּאָקְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה קְבָּסָקִי וְלָמָד יְאָשָׁה לְאַרְכִּיטְקָסָה. כְּעָבָר שְׁנִיחְמִים לְלִימְזָדִים הַלְּחִילָה לְפָנָוֹת. עַרְפָּה אַתְּ הַאֲרִיטְקָטוֹרָה — לְטוּבָת קָאַרְוִיָּה הַדָּמָקְטִיאָה. כְּבָנָה עַמְּצ

אבנר בן-מיכאל

צלילם

ערב אופרות בפסטיבל

דוח האופרה הישראלית "שאול בעין-דור" ליוסף טל. הקומפוזיטור הייר שלמי. אם זכרוני איננו מטעני, תיבר טל אה האופרה הקונצרטנטית לפני כעשרה שנים והוא בוצעה בראשונה על-ידי תזמורת רמת-גן בני-זוויגו. של מיכאלطاובה. בעצם, אין זאת אופרתלה, אלא סצנה בקורס אורטולינה והעלילה היא ביקור המלך שאול אצל האשאה בעלת האוב במסופר בספר שМОאל א' פרק ב"ה. מאחר שת' מוס... חוברה עוד לפני תקופתו ה-ALKTRONICA של יוסף טל, היתה סיבה אלקטטרונית ליהנות ממוסיקה בעלת ה-מספיקה הריטמיים ומוטוריים. האפקטים הריטמיים בדיבורו האשאה ווירה המיסטיות בדיבורו האשאה מצאה את ביטויו המתאים במוטיקת. ורחל אדונילו הייתה הזמרת המוכשרת. נסים תניך ורפאל פולני היו המשתתפים. האחדים וכקרין הגוים במקצת. מושע גזהר.

להסביר את שלוש האופרות הקצר רווח של מין (שהוברו לפסטיבלים של המוסיקה החדישה בברון-ברון ובו-ויסבון בשנים 1927–28) ללא כל הסבר בתכנית נראה לא פחות מוזר מאשר לציין דוקא את שמות האופרות בשפה הגרמנית. "חטיפת אירופה". "אריאנדה הנזובת" ו"חיזיאס המשוחרר" חוברה לפני האופרה ה-נדולה "מדאייה" ומהווים תרגילים לפניה. איננו סבור כי התיאטרון הרומי שי הוא המקום המתאים לביצוען. אלא אם כן ביקשו להציג את האופר העתיקה של הפסטיבל על-ידי הפניה למיתולוגיה.

מנדי רודן הייתה המנחה המסור לערב ישמים בלתי-אחידים. אבל כפי שאמרתי – שקיעת המשש בקיטריה, ייל-הוד ליד שפתהיהם שלנו בנוף גנפלא – לשם מה לנו גם מוסיקה? ב'

אחרי סיום הופעת הבאלט הנוייר יורקי של באלאנסין הזרה התומכת רת הסימפונית. ל. "קוליזראל" לתפקידו העיקרי וכינמה בזו אחות השחתפה בפסטיבל של שנה זו. אינני יודע בראשו של מי נולד הרעיון לארכיב מיצירות הנרי פרסל. יוסף טל ודריוס מיו ערב אופרות ולהגיש תכנית רביצה-אונית זו דוקא בתיאטרון הרומי בקיטריה. אבל דבר אחד הוא בטוח: הנוף שם – נפלא. לא תיר ולא מושב הארץ יכול לשכוח מראה שקיעת המשש מעלה חיים התיכון. מראה זה היה כל כך יפה עד שהיינו סובלים או נהנים אפילו מנגינות טולמות כרומטיים או גם ורמ-

מה. למקומות הזה הוזמנו לערב אופרות – בראשונה "דידו ואנאס" לפרסל. וזאת, כמובן, כדי להזכיר לנו את התיאטרון הרומי שבו אנו יושבים. לשם שיפור האקוסטיקה הקימו לצד חיים ומאחורי התומורת קיר גבוח. אבל אין אני יכול לומר שפרסל תחת כיפת השמיים הוא תענוג מוסיקלי בלתי-מסוייג. אמן באמצע הביצוע הא קונצרטני נוצרו פתאות ברמקולים וdaggo להגברת קולות הסולניים. אולם במקדה של ברירה בין נוף הארץ להבריתי אצבע אני – ללא כל היכוס בעד הנוף בתורת המנצה. הרוחה וגלי חיים הוקים. מקולותיהם של נתניה דברת (דידו), לליה שני (בלינדה). ולוי הרפניס (אנאס) ורחל נהמיאס (קוסט). ביןיהם הציגו רחל נחמיאס (קוסט). וביניהם הציגו רחל נחמיאס (קוסט) והבריטון הפרנס. עולז' חדש בארץנו, שעמנונו כבר באוראטוריות ב'

רושלים. שלהצטער על כך. שהחכנית הסתפקה רק בזכרון שמות הזמריהם. המאיין מעוניין היה לדעת משחו על תול-

תְּפִינָה תְּלִיפָה תְּלִין

וְהַתָּמֵן כִּי-אֲבָדָה לְבָנָא אֶת
הַגּוֹעָה, וְבָכֶר בְּלִגְלָבוֹן, בְּגַעֲרָת
אַזְבָּן, הַזְּמָרִים לֹא תְהַלֵּחַ לְפָנָיו,
וְאֶל-בְּנֵי בְּרִיאָה, וְאֶל-בְּנֵי
בְּנֵי צָרָב, וְאֶל-בְּנֵי צָרָב.

הנורא הדראה יפה נזהר עדין
הזכיר בזה נה הגדארת לוגיפת
ולען יש קל לא נזהר אשה
נה האוב בטנוויות מהותיות כי
אחריהם על ביזונטיאן מתחילה עיר
זו קילם וההנמה האודוקלאלית
עליה ריג'זון שלם בעלות
סילביה גראנלה נימת הנמה
לכלה שבאה איבוד חלול, אך
יה הטעינה וחנותה. פירור
מרדו לאווער שטחן בז' נזהר
זה הוהויה בז' מחד, נזהר
ביחד עזהה באגילדות של
אוורחות כפרומיניאלים בז' "

אוֹלֵד יְמִינָךְ תַּאֲנִישׁ אֶת בָּלְגָרִי
בְּנִירְעִים גְּנוּזִים שְׂלֵל אֶפְרוּתָה קְשִׁׁׁי
הַמִּזְמָרָה וְגַל אֶת הַגְּנִיזָה הַבָּאָה שְׂלֵל
אֶפְרָה בְּנִירָאָל ?

בכונגרט זה, שמדובר בפרק
לאפרה, מיה האוסף המבוקש
וירijk ג'רמן זונגרן, יאנזון
אינטראקטיבית ליבורנה נזרה לחדר
זיה לעצק היירות ולסחות את
הברנימיט בלהת מושיקאלית, זונגרן
שזה הוליך לאנטאמבל את תעריף
וירטואליו חוי וחברא, בפיקוח
דעת, הרואם את פנו הצעירוה
הקטנים בוחך, אודישיאנס ואיז
ידיקה" מאם גוזן הוא החלק
הראש בזונגרן, אקזוטע צנא
לאפרה מבהדרה מואת ברי עט
עיריהו הצעירוה הנהדרית צען גבע
דיות, בלי הבאלטים, בלי העצ
לה הטעירוה, זונגרן אינדר
לא היגבר על גוזן, ובאותה
שצילהו, בלי חזרה הקשה של
זקאו רוחהו נאומית שמי
בדלה זה, בזונגרן הצעירוה שז
לזק כטו כהן מחד להזע, אך
הבקיד אבן האסיה, הנומד בז
זקאו מתחזק עם אודישיאנס של
זו והאנז, ביעטה סלה ריבז
הגד בגול טביה רבתה משע
הבר, אמר מונע נאה ספראן
בזולה בזונה, וזה היה מה איז
אישם ג'אניקאלז, זו לא זאה
כירה זבא מיה מנוגנת בז
כעט שעופר בידיה, פיא היחידה
מביל הולגט על הערב, סיכום
זה לנצח על כל מה בזונה גאנז
ולה גאנז, יש לה קל אלט אבן
הו, בעז איסוף גזיה וענזה
פאנז, נבא הרוות זאנז לאו
הזרה וענזה, וזה גאנז לב
ביבה באולן.

באליהו זרנוגה, מז'יבת צל בענין
הזה לתוכה את אוזן בצד
הדרי מארח צוות אל, בלהן לינזין
זה נ איזה תומך נושא זה היה נ
ערוב ערבי האופרות והצווים בה
אוז גיטרין, מז כחוב את האופרה
הזרנוגריאנטית הוואם לפניו כ-20
שנה, לא במלובתו המתוותמת זו
הזה צנינה שאווי מפירים כימ, אבּ
גטטיבת לופת בסוגה, יצירה נ
עיבתה לאיזל. עונזאים בו, איז
איז דרי מארח הרגאר, איזיפון
דקס" מאמ כנראוניסטי, עטבי
עיד קדרין אוריאני ומוסיק ד'
בריתות הראטאטיס נב בהן, נ
יצירה של טל "עליה לעילו", איז
יש בה איקות מושיכאהית מטוני
גה ניצ בה חומיגות של איז
בלום, גזירה והקלאה, מתרדר
זאת לפניו דה לא גזק מל לו
עישות טל פסבדו-פלקלוד, רז
סאנז האיג, הפוך בזירה נ
הוא הצעה גילה מירון גדרון
זילא מילא הימנין את הפוך נ
קרין גראה שהוא כבש את כ-
זאת אל טל, אחריו שארתיה נ
ביבוץ, אהו, בז הזמירות בל
מה שום מילה נמי בהפקד מער
להת האוב. המונר גרים תגל שמי
חק את שאל בחום לב. מבעל טר
עיבור הדרן הלה קאנט מהגובלות
בשם האנסטטול הקורי הלאזע
הוות ענטו, מלחץ בצליליות עצמי

וְמִתְּבָדֵל תַּחֲזִירָה (או מ-תַּחֲזִירָה
פְּרָאָרְדִּיָּה) מֵאֶת כְּרָזָרְטָן (שְׁחוֹרָ
בָּשָׂר בְּצָרְבָּה תַּחֲזִירָה שְׁלָל אַפְּרִים
דְּרוּר) הַזֶּה אַקְהָדָה כְּסִיקָּא לִיהְ
שְׁתַּחַשֵּׁר בֵּין רְדִיקָּה וְטַקְבָּם שְׁלָה
וְבָרָן תַּחֲזִירָה אַמְּנוּנִילָּא לִיהְ שְׁלָה מְקָרָ